

പുതിയ നിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാർ

“എന്നാൽ കുപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു; ആത്മാവു ഒന്നത്രേ.
ശുശ്രൂഷകളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു; കർത്താവു ഒരുവൻ.” (1 കൊരിന്ത്യർ 12:4-6)

മലാഖിയുടെ കാലം മുതൽ 400 വർഷത്തോളം ദൈവജനത്തിനിടയിൽ ഒരു പ്രവാചകന്റെയും ശബ്ദം കേൾക്കാനുണ്ടായില്ല. ഈ നിശ്ശബ്ദത കാരണം, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ സംഹിത (അതായത്, പഴയ നിയമം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ) പൂർത്തിയായതായി ഇസ്രായേൽ ജനത കരുതി.

എങ്കിലും, ദൈവം അധികന്നേരം മൗനം പാലിച്ചില്ല. യമാസമയത്ത് അവിടുന്ന് ഒരു പുതിയ പ്രവാചകനെ അയച്ചു: സ്താപക യോഹന്നാൻ (മത്തായി 11:7-9). ആ നിമിഷം മുതൽ പ്രവാചകന്മാർ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. പുതിയ നിയമം എഴുതുക എന്നത് അവരുടെ പ്രധാന ചുമതലകളിൽ ഒന്നായിരുന്നു.

ഈ പുതിയ പ്രവാചകന്മാരുടെയും പ്രവാചകിമാരുടെയും ദൗത്യങ്ങൾ എന്തായിരുന്നു? ആരായിരുന്നു അവർ? പഴയ നിയമകാലഘട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നതുപോലെ വ്യാജപ്രവാചകന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നോ?

പുതിയ നിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പങ്കുകൾ

പുതിയനിയമ പ്രവാചകന്മാർ:

- പ്രവചിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനായ യേശു
- അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും
- പ്രവാചക സ്ത്രീകൾ
- പൗലോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ
- കള്ളപ്രവാചകന്മാർ

പുതിയ നിയമത്തിലെ പ്രവാചകന്മാരുടെ പങ്കുകൾ

“പ്രവചിക്കുന്നവനോ ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കും പ്രബോധനത്തിനും ആശ്വാസത്തിനുമായി മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കുന്നു.” (1 കൊരിന്ത്യർ 14:3)

പുതിയ നിയമത്തിൽ, സമൃദ്ധമായി ചൊരിയപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഒരു വരദാനമായാണ് പ്രവചനം അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (റോമർ 12:6). ഒരു സഭയിൽത്തന്നെ അനേകം പ്രവാചകർ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, അവർക്ക് മാറിമാറി സംസാരിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 14:29-31).

ഈ പ്രവാചകന്മാർ എന്തെ പങ്കാണ് വഹിച്ചത്? (വെളിപ്പാട് 19:10; 1:1; എഫെസ്യർ 4:11-12; 1 കൊരിന്ത്യർ 14:3; പ്രവൃത്തികൾ 15:32).

- ജനങ്ങളെ യേശുവിലേക്ക് നയിക്കുക എന്നതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ദൗത്യം.

യേശുവിന് സാക്ഷ്യം വഹിക്കാൻ

- അവർ ഇന്നുവരെ നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി.

ഭാവി പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു

- ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണങ്ങളെ അതിജീവിക്കാൻ കഴിയുന്ന ശക്തമായ ഒരു സഭ കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ

പരിഷ്കരണം

- പാപം വെളിപ്പെടുത്തുക; അതുവഴി ആളുകൾക്ക് അനുതപിക്കാൻ സാധിക്കും.

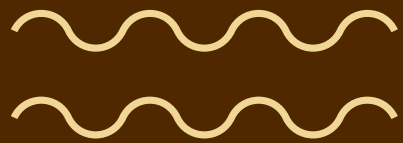
പ്രബോധനം

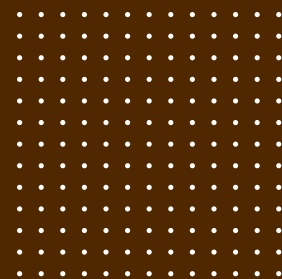
- ഈ പ്രത്യേക ആവശ്യത്തിനായി യുദ്ധമെയും ശീലാസിയെയും സഭകളിലേക്ക് അയച്ചു.

ആശ്വാസം

പുതിയ
നിയമത്തിലെ
പ്രവാചകന്മാർ

പ്രവചിക്കപ്പെട്ട പ്രവാചകനായ യേശു

“നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ നിനക്കു എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും; അവന്റെ വചനം നിങ്ങൾ കേൾക്കേണം.”

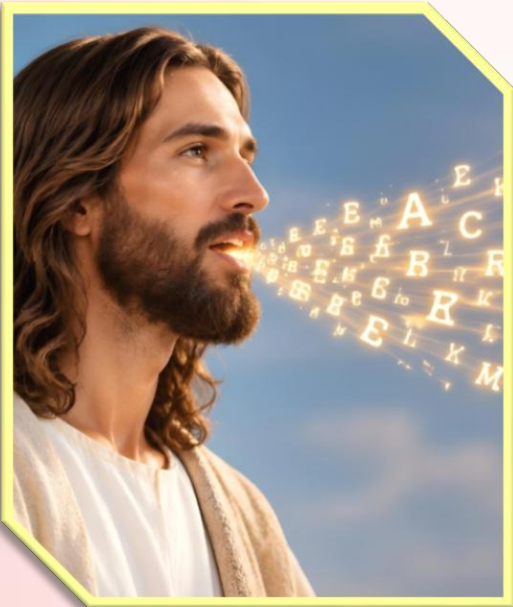
(ആവർത്തനം 18:15)

സമകാലികർ യേശുവിനെ ഒരു പ്രവാചകനായി കരുതിയിരുന്നു (മത്തായി 21:11; മർക്കോസ് 6:15; ലൂക്കോസ് 7:16; യോഹന്നാൻ 6:14).

അദ്ദേഹം തന്നെത്തന്നെ ഈ സ്ഥാനപ്പേര് സ്വയം വിശേഷിപ്പിച്ചു (മർക്കോ. 6:4; ലൂക്കോ. 13:33).

മോശയും മറ്റ് പ്രവാചകന്മാരും പ്രഖ്യാപിച്ച പ്രവാചകനോ മിശിഹായോ ആണ് യേശു എന്ന് പത്രോസ് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു (ആവർത്തനം 18:15; അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 3:18-26).

എന്നാൽ യേശു ദൈവവചനം എഴുതിയതല്ല, മറിച്ച് അവിടുന്ന് സാക്ഷാൽ 'വചനം' ആകുന്നു (യോഹന്നാൻ 1:1).

മറ്റ് പ്രവാചകന്മാരെപ്പോലെ "ഇരുളുള്ള ഒരിടത്ത് പ്രകാശിക്കുന്ന ഒരു വെളിച്ചം" മാത്രമല്ല അദ്ദേഹം; മറിച്ച്, അവിടുന്ന് സാക്ഷാൽ "വെളിച്ചം" തന്നെയാണ് (2 പത്രോസ് 1:19; യോഹന്നാൻ 1:9; 8:12).

അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി ഏതൊരു പ്രവാചകന്റെയും പ്രവൃത്തിയേക്കാൾ ഉപരിയാണ്. തന്റെ ജീവിതം, മരണം, പുനരുത്ഥാനം എന്നിവയിലൂടെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും നിത്യജീവൻ നൽകാൻ കഴിയുന്ന ഏക വ്യക്തി യേശുവാണ്.

അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും

“ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവന്റെ വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തുപോലെ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ മനുഷ്യർക്കു അറിയാവുന്നിരുന്നില്ല.” (എഫെസ്യർ 3:5)

പുതിയ നിയമത്തിലെ അപ്പസ്തോലന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും പൊതുവായ സവിശേഷതകളുണ്ട്:

അവർ ദൈവം അയച്ചവരാണ് (ലൂക്കാ 11:49).

സഭയെ നയിക്കുന്നതിനുള്ള വരങ്ങൾ അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നു (1 കൊരിന്ത്യർ 12:28-29; എഫെസ്യർ 4:11-12).

അവർ സഭയുടെ അടിസ്ഥാനമാണ് (എഫെസ്യർ 2:20).

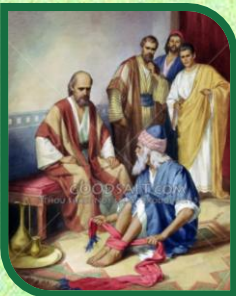
അവർക്ക് വെളിപ്പാടുകൾ ലഭിക്കുന്നു (എഫെസ്യർ 3:5).

അവർ നീതിയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു (വെളിപ്പാട് 18:20)

ഒരുമിച്ച് പരാമർശിക്കുമ്പോൾ, അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രവാചകന്മാർക്ക് മുമ്പാണ് (ലൂക്കോസ് 11:49 ഒഴികെ). പത്രോസ് അപ്പൊസ്തലന്മാരെ പൂരാതന പ്രവാചകന്മാരുമായി തുലനം ചെയ്യുന്നു (2 പത്രോസ് 3:2).

യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന് സാക്ഷികളാകാൻ അപ്പസ്തോലന്മാരെ യേശു തന്നെ പ്രത്യേകമായി നിയോഗിച്ചു (അപ്പസ്തോലപ്രവർത്തികൾ 10:40-41).

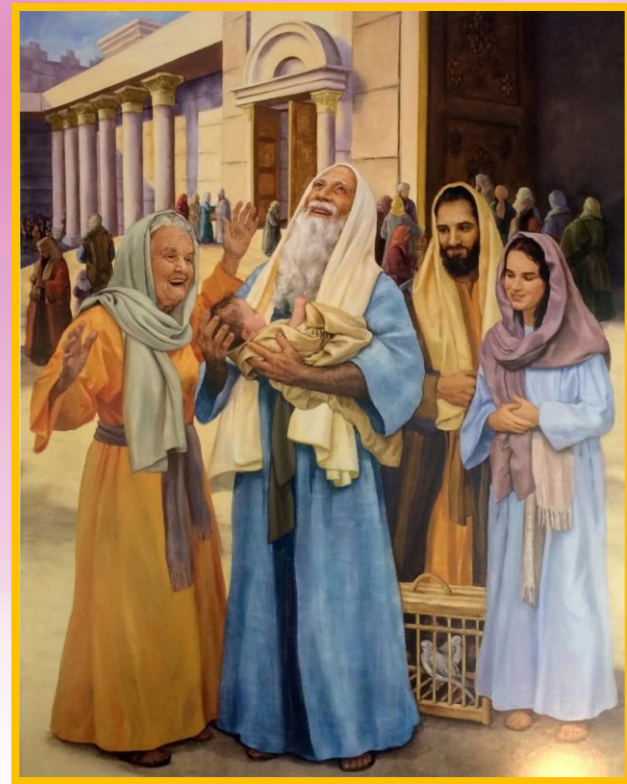

പുതിയ നിയമം പല പ്രവാചകന്മാരെയും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്; അവരിൽ ചിലരുടെ പേരുകൾ ഇവയാണ്: ബർന്നബാസ് (അപ്പസ്തോലൻ), ശിമയോൻ, ലൂക്കിയോസ്, മനയേൻ, ശൗൽ (അപ്പസ്തോലൻ), യൂദാ, ശീലാസ്, അഗബോസ് (അപ്പസ്തോലപ്രവൃത്തികൾ 11:27; 13:1; 15:32; 19:6-7; 21:10).

പ്രവാചക സ്ത്രീകൾ

“അവന്നു കന്യകമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ നാലു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.” (പ്രവൃത്തികൾ 21:9)

പുതിയ നിയമത്തിൽ പേരെടുത്തു പറയുന്ന ഏക പ്രവാചിക അന്നയാണ്; "യറുശലേമിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനായി കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും അവൾ ആ ശിശുവിനെക്കുറിച്ച് യേശുവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചു" (ലൂക്കോസ് 2:36-38).

സുവിശേഷകനായ ഫിലിപ്പോസിന്റെ നാല് പുത്രിമാർക്കും പ്രവചനവരം ലഭിച്ചു (അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികൾ 21:8-9).

കൂടാതെ, സ്ത്രീകളിലും പുരുഷന്മാരിലും ഒരുപോലെ കാണപ്പെടുന്ന ഒരു വരമായി പ്രവചനത്തെക്കുറിച്ച് പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ട് (1 കൊരിന്ത്യർ 11:4-5).

പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും വൃദ്ധന്മാരും യുവാക്കളും ദാസന്മാരും ദാസിമാരും പ്രവചിക്കത്തക്കവിധം പരിശുദ്ധാത്മാവ് പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് യോവേൽ മൗനകൂട്ടി പ്രഖ്യാപിച്ചു (യോവേൽ 2:28-29).

പൗലോസിന്റെ സഹപ്രവർത്തകർ

“മകനേ, തിമൊഥെയോസേ, നിന്നെക്കുറിച്ചു മുമ്പുണ്ടായ പ്രവചനങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ഈ ആജ്ഞ നിനക്കു ഏല്പിക്കുന്നു; നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും ഉള്ളവനായി അവയെ അനുസരിച്ചു നല്ല യുദ്ധസേവ ചെയ്യ.” (1 തിമൊഥെയോസ് 1:18)

അപ്പൊസ്തലന്മാർ, പ്രവാചകന്മാർ, പ്രവാചകിമാർ എന്നിവർക്കു പുറമേ, ശീലാസിനെയും ബർന്നബാസിനെയും പോലെ പ്രവചനവരം ഉണ്ടായിരുന്ന പൗലോസിന്റെ ചില സഹായികളെക്കുറിച്ചും പരാമർശിക്കുന്നുണ്ട്:

തിമോത്തി

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷാവിളിയെക്കുറിച്ച് പ്രവചനം ഉണ്ടായിരുന്നു (1 തിമൊഥെയോസ് 1:18). പൗലോസിനൊപ്പം 2 കൊരിന്ത്യർ (2 കൊരിന്ത്യർ 1:1), ഫിലിപ്പിയർ (ഫിലിപ്പിയർ 1:1), കൊലൊസ്സ്യർ (കൊലൊസ്സ്യർ 1:1), 1 തെസ്സലോനീക്യർ (1 തെസ്സലോനീക്യർ 1:1), 2 തെസ്സലോനീക്യർ (2 തെസ്സലോനീക്യർ 1:1), ഫിലേമോൻ (ഫിലേമോൻ 1:1) എന്നീ ലേഖനങ്ങളുടെ സഹ-രചയിതാവായിരുന്നു അദ്ദേഹം.

തീത്തോസ്

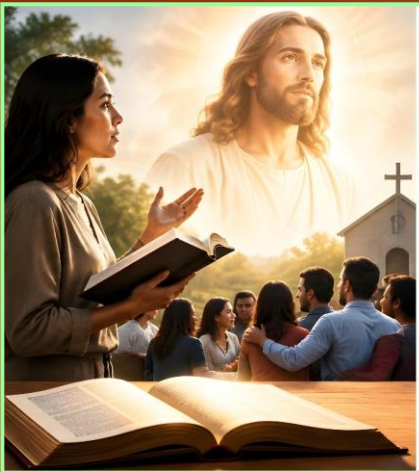

ആത്മീയമായി കെട്ടിപ്പടുക്കുക (2 കൊരിന്ത്യർ 8:6), പ്രബോധിപ്പിക്കുക (തീത്തോസ് 2:6, 9, 15), ആശ്വസിപ്പിക്കുക (2 കൊരിന്ത്യർ 7:13) എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകപരമായ പല ശുശ്രൂഷകളും അദ്ദേഹം നിർവഹിച്ചു.

കുളപ്രവാചകന്മാർ

“പ്രിയമുള്ളവരേ, കുളപ്രവാചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഏതു ആത്മാവിനെയും വിശ്വസിക്കാതെ ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ എന്നു ശോധന ചെയ്വിൻ.” (1 യോഹന്നാൻ 4:1)

കുളപ്രവാചകന്മാർ എഴുന്നേൽക്കുമെന്ന് യേശു മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി; അവരെ അദ്ദേഹം “ആർത്തിപിടിച്ച ചെന്നായ്ക്കൾ” എന്നാണ് വിശേഷിപ്പിച്ചത് (മത്തായി 24:24; 7:15). ആദിമസഭയ്ക്കുള്ളിൽത്തന്നെ ഇത്തരം കുളപ്രവാചകന്മാർ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു തുടങ്ങി (1 യോഹന്നാൻ 4:1).

തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ “ആർത്തിപിടിച്ച ചെന്നായ്ക്കൾ” ഉയർന്നുവരുമെന്ന് പൗലോസ് എഫെസോസിലെ മൂപ്പന്മാർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി (അപ്പൊസ്തലപ്രവൃത്തികൾ 20:29). “കുള-അപ്പൊസ്തലന്മാർ” ഉണ്ടെന്നതിനെക്കുറിച്ച് അദ്ദേഹം കൊരിന്ത്യർക്ക് മുന്നറിയിപ്പ് നൽകി (2 കൊരിന്ത്യർ 11:13).

യഥാർത്ഥ പ്രവചനം ദൈവവചനവുമായി ഒത്തുപോകുന്നതും ക്രിസ്തുവിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നതും സഭയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതുമാണ്; എന്നാൽ വ്യാജപ്രവാചകന്മാരാകട്ടെ, ഭിന്നിപ്പുണ്ടാക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെയും സ്വാർത്ഥതാൽപ്പര്യങ്ങളെയുമാണ് പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത്.

പ്രവാചകന്മാരെ പരിശോധിക്കാനും, അവരുടെ സന്ദേശങ്ങളെല്ലാം തിരുവചനവുമായി പൊരുത്തപ്പെടുന്നവയും ക്രിസ്തുവിനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ളവയും ആണെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താനും വിശ്വാസികളായ നമ്മൾ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കുളപ്രവാചകന്മാർക്കെതിരെയും (അവരെ നയിക്കുന്ന ദുഷ്ടശക്തികൾക്കെതിരെയും) നമുക്കുള്ള ഏക പ്രതിരോധം, ദൈവം നമുക്കായി ഒരുക്കിയിട്ടുള്ള കവചം ധരിക്കുക എന്നതാണ് (എഫെസ്യർ 6:10-18).

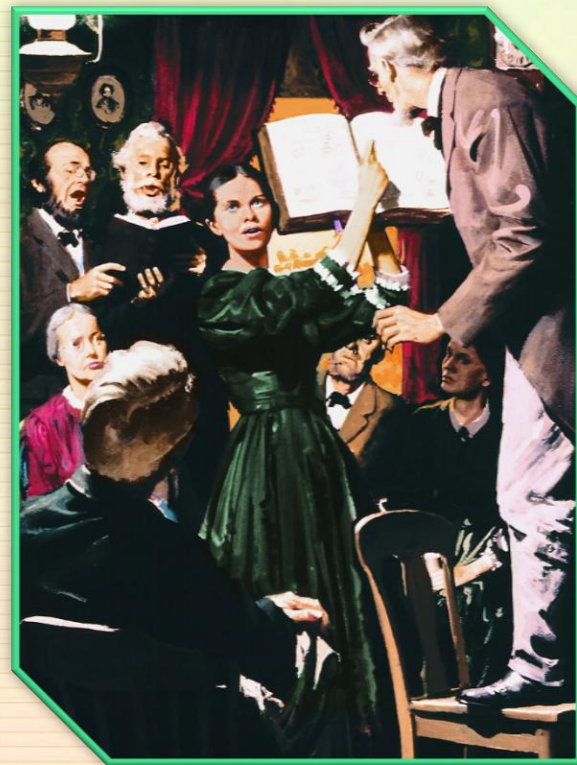
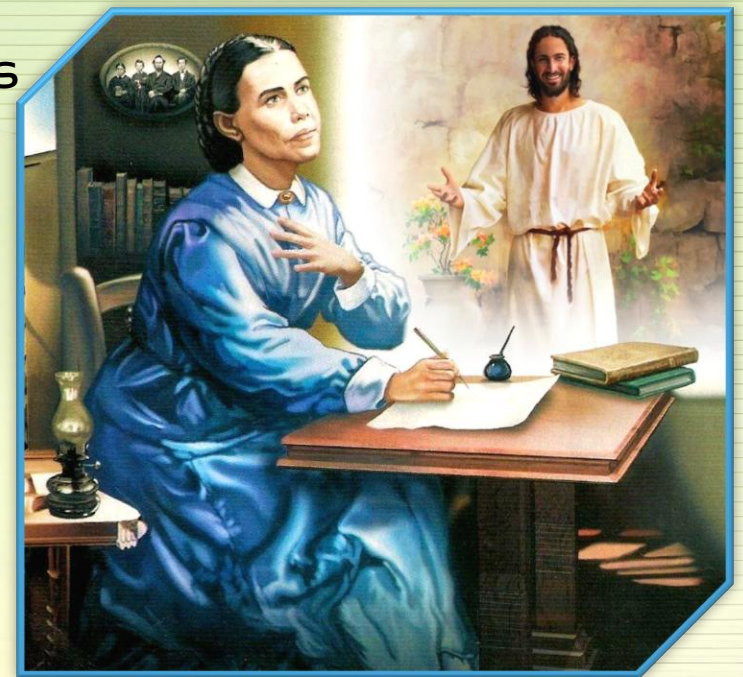

പിതാക്കന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതരായി സംസാരിച്ചു; തങ്ങൾ സ്വന്തം ശക്തിയാലോ സ്വന്തം പേരിലോ അല്ല സംസാരിച്ചതെന്ന് അവർ വ്യക്തമായി പ്രസ്താവിച്ചു. തങ്ങൾക്ക് യാതൊരുവിധ ബഹുമതിയും ലഭിക്കണമെന്നോ, തങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ച കാര്യങ്ങളുടെയെല്ലാം ഉപജ്ഞാതാക്കളായി ആരും തങ്ങളെ കണക്കാക്കണമെന്നോ അവർ ആഗ്രഹിച്ചില്ല. സകല സ്തുതിക്കും അർഹനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ അവർ അതീവ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയുടെ പ്രതിനിധികളെന്ന നിലയിലാണ് തങ്ങൾക്ക് ആ കഴിവുകളും സന്ദേശങ്ങളും ലഭിച്ചതെന്ന് അവർ പ്രഖ്യാപിച്ചു; ദൈവമായിരുന്നു അവരുടെ അധികാരവും പര്യാപ്തയും.

എല്ലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ ശുശ്രൂഷയിലെ പ്രധാന തത്വങ്ങൾ

എല്ലൻ ജി. വൈറ്റിന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് രണ്ട് അടിസ്ഥാന ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു: ആളുകളെ യേശുവിലേക്ക് അടുപ്പിക്കുക, അവരുടെ ശ്രദ്ധ ബൈബിളിലേക്ക് തിരിക്കുക എന്നിവയാണ്.

ആദ്യത്തെ കേന്ദ്രബിന്ദു: യേശു
1888-ലെ സമ്മേളനത്തിനുശേഷം, ചർച്ച ചെയ്ത വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ അവർ ഇങ്ങനെ മറുപടി നൽകി: "കഴിഞ്ഞ 45 വർഷമായി ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത് ക്രിസ്തുവിന്റെ അതുല്യമായ മനോഹാരിതയെക്കുറിച്ചാണ്" (Sermons and Talks, vol. 1, p. 116).

രണ്ടാമത്തെ അടിസ്ഥാനം: ബൈബിൾ
തന്റെ രചനകൾ ബൈബിളിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണെന്ന് എല്ലൻ ഒരിക്കലും അവകാശപ്പെട്ടിട്ടില്ല; മറിച്ച്, അവ ബൈബിളിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിക്കണമെന്ന് അവർ എപ്പോഴും നിഷ്കർഷിച്ചു. കർത്താവിന്റെ ഒരു ദൂത എന്ന നിലയിൽ, "മഹത്തായ വെളിച്ച"മായ ബൈബിളിലേക്ക് ആളുകളെ നയിക്കുന്ന ഒരു "ചെറിയ വെളിച്ചം" മാത്രമാണ് താനെന്ന് അവർ സ്വയം കരുതി (Selected Messages, vol. 3, p. 29).

